

nødvendige, nemlig det, der angår start- og landingsbaner og sikkerhedstjenesten. Hans parti skønnede, at det var uforholdsmæssigt at bruge de kolossale millionbeløb, der var tale om til øvrige anlæg. Når det tidspunkt eventuelt indtræder, da det kan blive nødvendigt med bygningsudvidelser, må det ske på et mere beskedent grundlag end det, lovforslaget forudsætter. Folketinget burde i hvert fald være tilbøgholdende med hensyn til nye og så store udgiftsbeløb.

Gottschalck-Hansen (KF) fandt, at lovforslagets § 2 gav en for vid bemyndigelse til ministeren, idet bemyndigelsen forudsatte bygningsarbejder til 72 mill. kr., uden at det i tilstrækkelig grad var belyst eller godtgjort, om de nævnte bygninger kan opføres til en anden og billigere pris end den i bemærkningerne til lovforslaget anførte. Han havde derfor stillet det ovenfor nævnte ændringsforslag, der tilsigtede en begrænsning af byggeriet til det strengt nødvendige; efter at hans parti uden for betænkningen havde stillet ændringsforslag ligeledes til § 2, jfr. ovenfor, tog han sit eget ændringsforslag tilbage og anbefalede at stemme for partiets ændringsforslag.

Støhr Johansen (KF) anbefalede på sit partis vegne det uden for betænkningen stillede ændringsforslag om pligt for ministeren til på grundlag af et detailprojekt at forelægge forslag om bevilling af midler til det nærmere angivne bygningskompleks i lufthavnen.

Rager (RV), *Fuglsang* (DK) og *Tholstrup* (DR) gav på deres partiers vegne tilslutning til lovforslaget og udvalgsflertallets indstilling.

Jensen-Brobj (V) udtalte, at venstre under udvalgsbehandlingen havde været klar over, at det var nødvendigt at forlænge start- og rullebaner samt gennemføre den nødvendige forbedring af sikkerhedsforanstaltningerne ligesom forbedringer med hensyn til hangarer, værksteder og kraftvarmecentral. Venstre var klar over, at her stod man over for et enten-eller, og hans parti havde derfor ikke forsøgt at ændre ved den del af forslaget, som indeholdes i § 1, og som er budgetteret med en udgift på 76,2 mill. kr. Derimod var det ikke under udvalgsarbejdet lykkedes at opnå en fornuftig forklaring på, at det var nødvendigt at opføre så dyre bygninger. Eksempelvis skulle udgiften pr. kvadratmeter for ekspeditionsbygningen være 820 kr., for kontorbygningen 835 kr. og for restaurationsbygningen 875 kr. Den vanskelige økonomiske situation opfordrede til forsigtighed med så store bevillinger, og han kunne derfor anbefale de af venstre stillede ændringsforslag.

Ministeren for offentlige arbejder erklærede, at man ikke kunne sammenligne kvadratmeterpriser for dette byggeri med almindeligt byggeri, f. eks. til beboelse. Projektet var ikke luksuspræget, men havde kun den nødvendige standard for, at vi kan vente at få det fornødne passagerantal. Han foretrak, at arkitekten eventuelt har kalkuleret i overkanten af udgifterne, fremfor at der senere skulle komme væsentlige overskridelser. Han anbefalede at stemme